

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
art.7, alin.4 din Legea nr.189/2000 privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr.105/1999**

**Analizând propunerea legislativă pentru modificarea art.7,
alin.4 din Legea nr.189/2000 privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr.105/1999, transmisă de Secretarul General al
Senatului cu adresa nr.BP 325 din 21.06.2005,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:**

I. Observații generale

**1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare,
modificarea alineatului (4) al art.7 din Ordonanța Guvernului
nr.105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate
de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6
septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată
prin Legea nr.189/2000, cu modificările și completările ulterioare.**

**În Expunerea de motive se argumentează că elaborarea
proiectului a fost determinată de necesitatea îmbunătățirii procedurii
de soluționare a contestațiilor la hotărârile comisiilor constituite în
cadru Direcțiilor generale de muncă și protecție socială teritoriale,
investite cu stabilirea și plata drepturilor prevăzute de Ordonanța
Guvernului nr.105/1999, cu modificările și completările ulterioare, în
sensul ca, în loc de a se depune contestațiile potrivit reglementării
actuale, la curtea de apel, acestea să poată fi depuse în viitor numai la
tribunalul pe a cărui rază de competență își are domiciliul petentul, astfel
încât, pe de o parte, să se asigure degrevarea curților de apel, iar pe de
altă parte, să se faciliteze accesul petenților la justiție.**

2. Prin obiectul său de reglementare, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, fiind incidente prevederile art.74 alin.(1) teza a III-a, din Constituția României, republicată.

Menționăm că Legea nr.189/2000 prin care a fost aprobată Ordonanța Guvernului nr.105/1999, precum și toate celelalte legi de modificare și completare a acesteia, au fost adoptate cu procedura prevăzută pentru legile ordinare.

În aplicarea art.75 alin.(1) și (3) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Textul actual al art.7 alin.(4) al Ordonanței Guvernului nr.105/1999, urmare modificărilor și completărilor intervenite este următorul:

„(4) Împotriva hotărârii persoana interesată poate face contestație la Curtea de Apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr.29/1990.

Hotărârea Curții de Apel este definitivă. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru”.

(Potrivit art.29 din Legea nr.554/2004, ori de câte ori într-o lege specială anterioară prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr.29/1990, sau generic la instanța de contencios administrativ, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege).

Se rețin deci, cinci teze și anume: competența materială, termenul de contestare, procedura de judecată, caracterul definitiv al hotărârii și scutirea de taxa judiciară de timbru.

Textul înlocuitor propus de inițiator are în vedere doar trei teze, **schimbarea competenței materiale**, menținând termenul de contestare și caracterul definitiv al hotărârii, eliminând însă celelalte două teze, procedura de judecată și scutirea de taxa judiciară de timbru.

Evident, litigiul posibil de declanșat în materie are natura unui proces reglementat de legea contenciosului administrativ, care în prezent este Legea nr.554/2004, aceasta abrogând pe data intrării sale în vigoare, Legea contenciosului administrativ nr.29/1990, cu modificările ulterioare.

De semnalat faptul că inițial, potrivit art.5 din acea lege, competența în materie de sesizare a persoanei vătămate într-un drept recunoscut, revenea **tribunalului**, ca ulterior, potrivit Legii nr.59/1993 pentru modificarea Codului de procedură civilă, a Codului familiei, a Legii contenciosului administrativ nr.29/1990 și a Legii

nr.24/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, competența să devină diferită.

Astfel, potrivit art.2 pct.1 lit.c) Cod procedură civilă în redactarea de la acea dată, **tribunalul** judeca procesele și cererile în materie de contencios administrativ, **în afară de cele date în competența Curților de Apel**, ceea ce potrivit art.3 pct.1 Cod procedură civilă devenea posibil când Curtea de Apel judeca în primă instanță procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele de competența autorităților administrației publice centrale, ale prefecturilor, **ale serviciilor publice descentralizate la nivel județean**, ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale, ale autorităților publice județene și a municipiului București.

Competența stabilită prin Ordonanța Guvernului nr.105/1999 cu modificările ulterioare, ca urmare a celor introduse prin Legea nr.367/2001 privind soluționarea contestațiilor de Curtea de Apel, a corespuns cadrului general al contenciosului administrativ reglementat la acea dată, deoarece comisia înființată în cadrul fiecărei direcții, Case Județene de Pensii sau după caz de Casa de Pensii a municipiului București, reprezintă servicii publice descentralizate ale unui organ de specialitate al administrației publice centrale, care administrează sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

În prezent însă, soluționarea litigiilor privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, se soluționează în fond **de tribunalele administrativ fiscale**, potrivit art.10 din Legea nr.554/2004.

(Până la constituirea lor, litigiile se soluționează de secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor, conform dispozițiilor tranzitorii prevăzute de art.30 din Legea nr.554/2004).

Actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale Curților de Apel, **dacă prin lege specială nu se prevede altfel.**

În aceste condiții, teza propusă privind competența materială a tribunalului - secția de contencios administrativ, în această materie are justificare.

4. Cu referire la teza cantonării termenului de contestare la 30 de zile de la data comunicării, aceasta **nu se mai corelează** cu Legea nr.554/2004, întrucât art.11 prevede un termen mult mai mare, de 6 luni, precizând mai multe ipoteze, ceea ce reprezintă desigur o soluție mai favorabilă petentului.

5. Omiterea tezei referitoare la implicarea legii de contencios administrativ nu poate fi acceptată, deoarece menționarea ei semnifică apartenența la o procedură specială a judecării.

6. Cu privire la precizarea „tribunalul de pe raza unde își are domiciliul” textul propus **devine inutil** față de prevederile art.10 alin.(3) din Legea nr.554/2004, care facilitează o opțiune de alegere a instanței de către reclamant, această alegere neputând face obiectul unei excepții de necompetență teritorială.

7. Referitor la caracterul definitiv al hotărârii, această mențiune este preferabil a fi racordată la art.10 alin.(2) din legea actuală a contenciosului administrativ, unde se prevede dreptul de recurs, hotărârea fiind dată fără drept de apel, recursul fiind o cale extraordinară de atac conform Codului de procedură civilă.

8. În final, relevăm faptul că în prezent, textul art.10 alin.(3) al Ordonanței Guvernului nr.105/1999 care are în vedere decizia de revizuire a drepturilor acordate beneficiarilor ordonanței, este **mai satisfăcător** pentru rezolvarea problemelor puse și, prin similitudine, sugerăm următorul text:

„(4) Împotriva hotărârii, persoanele interesate pot face contestație, în condițiile legii contenciosului administrativ, la secțiile de contencios administrativ ale tribunalelor, până la constituirea tribunalelor administrativ fiscale. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru”.

II. Observații de tehnică legislativă

1. Privitor la denumirea autorității care urmează să adopte proiectul, menționată deasupra titlului acestuia, este necesar ca denumirea “SENAT”, să fie redată articulat sub forma “SENATUL”.

2. La titlul proiectului:

a) în raport de prevederile art.60 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, care prevăd că dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, este necesar ca intervenția care face obiectul prezentului proiect să fie raportată la actul normativ de bază, respectiv Ordonanța Guvernului nr.105/1999, cu modificările și completările ulterioare.

b) în raport cu prevederile art.39 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, titlul actului normativ trebuie să cuprindă denumirea generică a actului, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic **și nu alte elemente.**

Ca urmare, sugerăm reformularea, astfel:

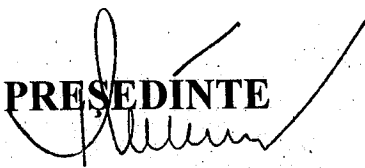
“Lege pentru modificarea art.7 din Ordonanța Guvernului nr.105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice”.

3. La articolul unic, în corelare cu propunerea de la pct.1 supra, dar ținând seama și de faptul că intervenția legislativă operează numai asupra alin.(4) al art.7 din Ordonanța Guvernului nr.105/1999, cu modificările și completările ulterioare, propunem reformularea părții introductive a acestuia, astfel:

“**Articol unic.** - Alineatul (4) al art.7 din Ordonanța Guvernului nr.105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată prin Legea nr.189/2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare se va reda textul nou-propus încadrat între ghilimele, cu precizarea că termenul “Tribunalul” trebuie redat sub forma “tribunalul”. Totodată, propunem eliminarea expresiei “Art.7, alin. 4” din debutul acestuia, ca inadecvată.

4. Propunem eliminarea din proiect a formulei de atestare a constituționalității adoptării legii, în raport de prevederile art.44 din Legea nr.24/2000, republicată, întrucât consemnarea acesteia revine succesiv fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care se va desfășura procesul decizional în adoptarea legii.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. *975/18.07.2005*